

[Energiministeren]

Lovforslaget er udformet som en rammelov, som giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte normer for nærmere angivne apparater og udstyr. Der vil således over en nærmere angivet årrække blive foretaget den kortlægning af apparatbestanden og udarbejdet de baggrundsanalyser, som er en forudsætning for, at der kan udarbejdes konkrete effektivitetskrav inden for de enkelte områder. Der vil være tale om at fastsætte effektivitetskrav til væsentligt energiforbrugende udstyr inden for husholdningssektoren, handels- og servicesektoren og fremstillingserhverv.

Normer er også et væsentligt centralt virkemiddel i EF's energieffektiviseringsprogram – SAVE – som blev vedtaget i oktober 1991. Gennemførelse af normer i fælleseuropæisk regi vil selvsagt – under forudsætning af at de fastsættes på et energimæssigt acceptabelt niveau – give den største effekt, idet de vil virke på et langt større marked, end hvis de gennemføres separat på et enkelt marked. Samtidig vil fælles EF-regler indebære væsentlige fordele for de europæiske producenter, der i givet fald vil stå over for ens regler på alle afsætningsmarkederne i EF.

Det skal derfor pointeres, at lovforslaget er udformet med henblik på at skabe grundlag for fælleseuropæiske regler på området. Erfaringer viser, at de enkelte medlemslande gennem egne initiativer kan udøve påvirkning og fremme EF-arbejdet med gennemførelse af fælles EF-regler. Udkast til tekniske forskrifter skal således anmeldes til EF-Kommissionen i henhold til direktivet om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter. EF-Kommissionen kan herefter anmode et medlemsland om at udskyde ikrafttrædelsen af en norm med henvisning til, at EF-Kommissionen selv vil tage initiativ til at fremsætte forslag om fællesskabsnormer for det pågældende udstyr.

Således har Holland i 1991 anmeldt et udkast til normer for køle-fryseapparater, som har medført, at Kommissionen nu arbejder på et fælles udspil på området. På mærkningsområdet anmeldte Danmark i 1990 et udkast til en bekendtgørelse om mærkning af husholdningsapparater. Det var dette danske initiativ, som foranledigede det i 1992 vedtagne fælles EF-direktiv om energimærkning.

Lovforslaget tilsigter ligeledes at kunne skabe grundlag for at gennemføre kommende EF-regler i dansk ret, blandt andet det forventede direktiv om normer for køle-fryseapparater.

Der har i forbindelse med høringen af lovforslaget været en del tilkendegivelser om, at der ikke bør indføres normer særskilt i Danmark, men at normer til gengæld bør gennemføres i EF-regi. I den forbindelse skal det understreges, at det forventes, at en dansk anmeldelse vil medføre, at der etableres fællesskabsregler. Hvis Kommissionen imidlertid skulle undlade at tage et sådant skridt og Kommissionen eller medlemslandene ikke måtte have indsigelser mod det danske initiativ, vil konsekvenserne af indførelse af normen i Danmark blive grundigt vurderet. I den forbindelse ville det være naturligt, at relevante erhvervsorganisationer fik lejlighed til at udtale sig om forslaget endnu en gang, ligesom Folketingets Energpolitiske Udvalg ville blive holdt orienteret om forløbet.

De enkelte udkast til bekendtgørelser, som vil blive udarbejdet med hjemmel i loven, skal anmeldes som tekniske forskrifter til EF-Kommissionen. Også lovforslaget er notificeret til EF-Kommissionen. Der er ganske vist ikke tale om, at rammeloven indeholder konkrete tekniske forskrifter, men Kommissionen bliver på denne måde orienteret om det danske initiativ. Dette betyder, at ikrafttrædelsen må udskydes, indtil notifikationsproceduren er gennemført uden indsigelser fra Kommissionen eller de andre medlemsstater. Det forventes, at en afklaring heraf vil foreligge i starten af februar. Det kan derfor være hensigtsmæssigt at udskyde den endelige behandling af lovforslaget indtil dette tidspunkt.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Energiministeren (Jann Sjusen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning. (Integreret ressourceplanlægning).

(Lovforslag nr. L 70).

Lovforslaget indgår som et af elementerne i regeringens opfølgning af energihandlingsplanen »Energi 2000«, og jeg kan mere generelt herom henviser til min skriftlige fremsættelses-

[Energiministeren]

tale til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Lovforslaget er endvidere en opfølgning af den af Folketinget den 10. marts 1992 vedtagne motiverede dagsorden (D 34), hvorefter elsekskaberne skal forpligtes til at gennemføre bl.a. brændselsomlægninger, elbesparelser m.v. for at fastholde målsætningen i »Energi 2000« om reduktion af CO₂-udledningen.

Efter den gældende elforsyningslov har bevillingshaverne, dvs. elforsyningsvirksomheder med produktion fra anlæg over 25 MW og transmission på net over 100 kV, allerede pligt til, efter anmodning fra energiministeren og i fornødent omfang i samarbejde med andre elforsyningsvirksomheder, at udarbejde investerings- og finansieringsplaner for kapacitetsudbygning af produktions-, transmissions- og distributionsanlæg.

Det er intentionen med lovforslaget at sikre, at elforsyningsloven tilpasses den udvikling i elsektoren, som i de seneste år har været i gang i retning af at integrere energibesparelser i planlægningen. Med forslaget lægges der op til, at kapacitetsudbygning, brændselsanvendelse og muligheder for energibesparelser afvejes i forbindelse med elforsyningsplanlægning af det fremtidige elsystem. Forslagets bestemmelser skal således skabe rammer for en sådan planlægningsmetode: Integreret resourceplanlægning.

Elforsyningen har allerede i de senere år inddraget en række elementer af integreret resourceplanlægning i arbejdet. Elsam og Elkraft har således i deres seneste udbygningsplaner inddraget elbesparelser i den samlede planlægning, og Danske Elværkers Forening har udarbejdet retningslinjer for elforsyningsvirksomhedernes (distributionsselskabernes) planlægning og gennemførelse af elbesparelsesinitiativer.

Forslaget skal med andre ord ses som et led i udviklingen af en allerede eksisterende tendens i elforsyningen. Af lovforslaget fremgår det således, at de forskellige muligheder for at tilgodese behovet for energi skal afvejes i planlægningen. Under afvejningen skal mulighederne for energibesparelser, udbygning med ny kapacitet og forskellige udbygningsstrategier vurderes samlet.

Med forslaget indføres der regler om, at energiministeren kan udmelde overordnede forudsætninger for planlægningsprocessen og træffe bestemmelse eller fastsætte regler om planlægningen og gennemførelse af aktiviteter. Sådanne forudsætninger, bestemmelser og regler vil på forhånd blive forhandlet med elforsyningsvirksomhederne.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.

Energiministeren (Jann Sjørnsen):

Jeg skal hermed tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om varme-forsyning. (Begrænsning af elopvarmning m.v.). (Lovforslag nr. L 71).

Lovforslaget indgår som et af elementerne i regeringens opfølgning af energihandlingsplanen »Energi 2000«, og jeg kan mere generelt herom henvise til min skriftlige fremsættelse tale til det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om normer for energieffektivitet i energiforbrugende udstyr.

Lovforslaget tilsigter at hindre udbredelsen af elopvarmning i eksisterende bebyggelser med centralvarmeanlæg beliggende i områder, der har eller som udlægges til kollektiv varmforsyning (kraftvarme, fjernvarme, naturgas). For disse bygninger er der i almindelighed særlig store miljømæssige, energisparemæssige og økonomiske fordele ved at opretholde centralvarmeanlæg og tilslutte ejendommene den kollektive varmforsyning. Samtidig spares investeringer i øget elværkskapacitet.

Efter den gældende varmforsyningslov er der i kollektivt forsynede områder allerede et generelt forbud mod etablering af elopvarmning i nye bebyggelser.

Endelig giver lovforslaget energiministeren mulighed for at dispensere fra en tidsfrist i den gældende varmforsyningslovs § 9, stk. 2. Dette er et led i opfølgningen af regeringens biomasseaftale af 14. juni 1993 med Det Konservative Folkeparti, Venstre og Socialistisk Folkeparti.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.